

Soğuk Çay

– Ümit Seyhan · 23 Mayıs 2014

Şimdi;

Ey dost hayatı anlat bana.
Koy garson iki çay tahta masaya.
Gün yarası bak henüz karşı kıyılarda.
Avuçlarında terleyen efkarı
İnce belinde bardağın ,
Sevdan gibi namusun gibi sakla.

Gözyaşında yıkanmış sesinle başla,
Gençlik heyecanı kaldı o dik yamaçta
Acı bir nağmeyi sürüklüyor dilin
Aldım demiri limandan başla yine
Seğahattan başla

Susuyorsun susu /yorsun
Çırpınıyor yüreğin çayın ince buharında
Bir lütuftu Haktan o kucak hatırlasana!
Tesellisiymiş dünyaya gelmenin
Hem,
Diz yarası en ağır yarasıymış hayatın
Anlasana

Dürülen zaman tekrar açılır mı?
Leylak, sümbül kokusu yine
Sokak sokak cadde cadde saçılır mı?
Hani o tatlı heyecan vardı ya hani!
Adı geçer geçmez kalbinden
Yıllar sonra böyle insanın içini acıtır mı?

Kolay değil vefalı olmak bilirsin.
Ömrünü bir sevdanın etrafında canhıraş yitirirsin.
Can olmadan .canan olur mu söyle,!
Dönüp dolaştık bak yine aynı yerde
Saklandık aynı şiirin farklı dizelerine.

Saçlarına tel tel düşüyor kızıl.
Yol almak gerek akşam yakındır.
Benden olsun hesap bu günlükte.
Zaten soğudu çayıda dostun,
Al garson al bardaklarıda
Masa boşalsın.